

ΡΟΜΙΚ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστόν και πρώτον αριθμόντες χρόνον
την κλειστήν εκδοσμεν γην τῶν Παρθενόων.

Χίλια κ' ἑτηνάσια κ' ἔτη
κ' ἕλα χέλια Λευκαριάλγη.

Τὸν ὄρον μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.

Συνδρομαί γὰρ κάθε χρόνο—δὲ κατὰ φράγκα εἶναι μὲνο.

Γὰρ τὰ ξένα ὄμας μέρα—δὲ κατὰ φράγκα καλ' ἴστο χέρι.

Ἰουλίον τρίτην
και σφαλὸν τὴν μύτη.

Σαράντα τέσσαρα σὺν ἑτηνάσια
κ' ἄσθματ' ἢ πίδου μας ἀσφυκτιόσα.

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ Γραφεῖον μ' ἕνα χειμαρρὸν φθῶν
σὺν Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μεταφράσθη τὴν ὁδὸν,
ποῦναι ἀράσσειας μεγάλης πολιτάρχου σταθμὸς,
στὴν οὐλίαν Ἐμπειτικῶν, δεκατέσσαρ' ἀριθμὸς.

Μνήμη ἄστυνον ἐκείνου τοῦ πάλας Ἐλευθερατίου.

- Φ.— Δουπὸν τὸν εἶδος ;
- Π.— Ποῖον γὰρ ἴδω ;
- Φ.— Τὸν Βασιλεῖα τῆς Πόλις.
- Π.— Γὰρ τὸν Σουλτάνο θὰ μοῦ λές, ἐξώλης και προώλης.
- Φ.— Βρῆ τί Σουλτάνο κομπονύνης ;
- Π.— Μὰ ποῖον μοῦ λές, νασοῖδη ;
- Φ.— Τὸν Βασιλεῖα, ποῦ τοδαπασε σὺν χέρι τὸ λεπίδι,
τὸν Βασιλεῖα, ποῦ πέθανε σὺν χίλια τετρακόσια
και τὸ πενήντη τρία,
και σήμερα σὺν μνήμη τον κοβει και ἀρβει τόσα
ἢ νέα ρητορεία.

Ἐσὺ, μαρε, ποῦ λούξουαι μὲς στὴν διαγγυλιγγὴ
και ρητορεία ἀναδής,
δὲν ἔτιγες μ'προσὸτὰ γὰρ ἔβης
τὸν Βασιλεῖα, ποῦ μὲ χολαῖς τὸν πόσιον οἱ Φράγκοι ;

Π.— Ἀπὸν τὸν Βασιλεῖα ποῦ λές
πὸς τὸν ἑπίσιον χολαῖς
ποῦ μὲ τὴν πατρίδα
μ'προσὸτὰ μου δὲν τὸν εἶδα.

- Φ.— Γὰρ νύταξε τὸν Βασιλεῖα μὲς σὺν κωνοδὸς τῆς μάχης,
κ' ἄν δὲν τὸν βλέπης, Περιούγη τὰ μάχη γιὰ τὴν εἶχε ;
- Π.— Σὰν δίουε τοὺς σημερινὸς
προσσωπὸς τοῦ γένους
ἐγὼ κ' ἐγὼ γὰρ ζωντανὸς
κ' ἔρι γὰρ πεθαμμένος.

Δὲν ἐγὼ γὰρ φαντάσματα,
σὺν και ψευτοπλάσματα,
γὰρ πεθαμμένος Βασιλεῖς
και μύθος και χιμαλας,
ἐγὼ γὰρ βλέπω τῆς Βουλῆς
τοὺς ζωντανὸς πατέρας.

Ἐγὼ δὲν εἶμαι παλαρὸς, ἐγὼ μὲς σὺν σωσά μου,
ἐγὼ γὰρ βλέπω κρέατα κινούμενα μ'προσὸτὰ μου,
ἐγὼ γὰρ βλέπω σώματα,
ποῦχουν κοιλιαῖς και στόματα.

Ἐγὼ γ' ἀπὸς, ποῦ σιφάνουαι σὺν πέτα Βιλαίγια
κ' ἑμὲς τὸν Παρλαμῆον μας μ' ἑκίδες τοὺς ἀνοήτους,
ἐγὼ γ' ἀπὸς, βρῆ Φασοκλή, ποῦ λένε σὺν Νουβλέγια :
μαμὰ τοῖτο λουκάκι γὰρ φάμε και γὰρ φύγοι.

Γὰρ τοῖτους ἐγὼ, βρῆ κοῦτὶ,
κ' ἄν τοῖτοι λειγουνε ποῦτὶ,
και δὲν κινάτω σὺν σὺν τριγύρω σὺν κ' ἀπὸ,
τότε θὰ πὸτὶ τὰ μάχη μου πὸς εἶναι περὶτὰ,
και τότε μὲ τὸ χέρι μου μονάγος θὰ τὸ βρῶλω...

- Φ.— Τὸν εἶδος, βρῆ, τὸν Βασιλεῖα τῆς Πόλις τὸν μεγάλο
- Π.— Ποῖον Βασιλεῖα μοῦ κομπονύνης ;
- Φ.— Ἐπίσιον, Περιούγη,
ποῦ μαρκοῖ τοῦ νάναε ἀνημόσυνο και φάει,
και θὰ τοῦ στήσουν κ' ἄγαλια μὲς σὺν τοῖσιον
μὲ προσφορὰς κ' ἑράνο.

Π.— Ἐγὼ δὲν ξέρω Βασιλεῖα κινάνα, κωνομῆ,
παρὸν τὸν Βασιλεῖα μας, ποῦ μὲναι σὺν Ταῦτὶ,
και γὰρ τοῦ κρέατος τῆς δουλικῆς γυρῆ σὺν Παλῆν,
και πάντοτε παρὸν κ' ἀπὸν τὸ Σύνταγμα φιλάται,
και δὲν κινῆται ναῖες γ' ἀπὸ τὸ σίφη του τὸ λάσα...

